

ger lige siden ordningens ikrafttræden, selv om der dengang var tale om a contorefusion for alle kasser.

Når der imidlertid rejses spørgsmål om statens udgift i forhold til en tænkt optimal situation, må der dog tages hensyn til denne sondring:

Ved udformningen af de gældende regler for statens udbetalinger er det da også gjort gældende, at kasserne måtte opbruge egne midler, før der kunne udbetales fra statskassen. Det er således blevet krævet, at arbejdsløhedskasser med formuer måtte holde disse likvide og anvende dem til udbetaling til medlemmerne.

Ligeledes er det bestemt, at opkrævet medlemskontingent, som ifølge lovens daværende § 79, stk. 3 (gældende indtil $\frac{3}{4}$ 1982) skulle indbetales af kassen ved årets afslutning, løbende skulle modregnes ved kassens ansøgning om udbetaling fra staten.

Det følger heraf, at udbetalingerne fra staten til arbejdsløhedskasserne dels indeholder et refusionselement, dels et forskudselement. Direktoratet har søgt at beregne dette forskudselement for hver enkelt udbetaling fra og med finansåret 1976/77. Ved denne beregning har man taget udgangspunkt i kassernes forskudsansøgninger, hvori der redegøres for formuens størrelse, opkrævet medlemsbidrag og uforbrugt formue ved anmodningens fremsendelse. Refusionselementet i udbetalingen består netop af kassens forbrug af egen formue og opkrævet medlemsbidrag og kan opgøres således:

$$\begin{aligned} \text{A contorefusion} &= \text{opkrævet medlemsbidrag} \\ &+ \text{formue ved årets begyndelse} \\ &\div \text{Beholdning ved indsendelse af anmodning (dispositionsbeløb)} \end{aligned}$$

Forskudselementet i hver udbetaling kan opgøres som det beløb, hvormed udbetalingen overstiger a contorefusionen:

$$\begin{aligned} \text{Forskud} &= \text{udbetaling} \\ &\div \text{opkrævet medlemsbidrag} \\ &\div \text{formue ved årets begyndelse} \\ &+ \text{dispositionsbeløb} \end{aligned}$$

For at kunne vurdere statens tab ved udbetalingen af dette forskud må man derefter undersøge den tid, der forløber, indtil forskuddet er opbrugt, og ved brug af den optimale rentesats beregne det tilhørende rentetab.

Som den optimale rentesats er i det følgende anvendt den rente, arbejdsløhedskassernes bankforbindelser skulle have betalt, hvis de skulle have lånt tilsvarende beløb i Nationalbanken. Denne lånerente, som er afhængig af de af nationalbanken fastsatte lånerammer og pengeinstitutternes udnyttelse af disse, kan beregnes på grundlag af oplysninger i Nationalbankens kvartalsberetninger.

6. I praksis har det været nødvendigt at samle de ovenfor nævnte oplysninger i årsberegninger for de enkelte kasser og summere oplysningerne vedrørende de enkelte udbetalinger. Derved opnås, at man for de enkelte kasser kan bruge årsregnskabstal for udbetalinger, medlemsbidrag og formue, mens man fortsat må summere dispositionsbeløbene fra de enkelte forskudsansøgninger.

Med hensyn til medlemsbidragene kan disse under forudsætning af jævn indbetaling over året summeres således:

$$\begin{aligned} \text{Summen af modregnede medlemsbidrag} &= \\ \text{det årlige medlemsbidrag} \times (1 : a + 2 : a \dots + a : a) &= \\ \text{det årlige medlemsbidrag} \times (a + 1) : 2, & \\ \text{hvor } a \text{ er antallet af udbetalinger i løbet af året.} & \end{aligned}$$

Da erfaringen viser, at forudsætningen om jævn indbetaling over året ikke helt kan opfyldes, har direktoratet valgt at lade det årlige medlemsbidrag indgå med faktoren $a : 2$.

Årsberegningen for hver kasse får da følgende udseende, hvor a er antallet af udbetalinger:

$$\begin{aligned} \text{Årets forskud} &= \text{årets udbetalinger} \\ &\div (a : 2) \times \text{årets medlemsbidrag} \end{aligned}$$